

отъ тѣхъ били изронени, промити и смъкнати въ рѣчното корито и отнесени отъ неговитѣ води, а потвърдитѣ пластове останали да стърчатъ и образували стени на вълшебнитѣ Ритли. Леко обяснимо, но все пакъ чудно явление, както сж прости всички велики дѣла на природата.

6. Ерѣ-кюприя

Ерѣ-кюприя е турско наименование, съставено отъ две думи: *ерѣ* — земя и *кюприя* — мостъ. Ще рече, земенъ или естественъ, природенъ мостъ. Подобенъ мостъ при с. Люляче, Врачанско, е нареченъ отъ мѣстното население *Божиятъ мостъ* и още *Великиятъ Божи мостъ*. Много известно турско наименование у насъ е и *Ерке-сията*, както се нарича отъ всички старинниятъ земенъ окопъ въ Южна България. И това име е образувано пакъ отъ дветѣ турски думи: *ерѣ* — земя и *кесенъ* — рѣжа, копая.

Естествени мостове подъ това име сж ни известни нѣколко: при Лиляче, Врачанско, при с. Две-могили, Бѣленско и на две мѣста въ Асеновградско — въ Цървенска община: мостъ, рѣка и село Ерѣ-кюприя (сега селото е преименувано Мостово) и при вр. Персеникъ въ землището на с. Забърдо, по-рано Чукурѣ-кѡй.

Тѣкмо последната Ерѣ-кюприя е най-интересната и е сжщинско чудо на природата.

Кѣмъ нея има нѣколко пжтища, но ние предпочехме горния пжтъ презъ вр. Персеникъ. Преди да се качимъ на Персеникъ, искаме да видимъ Ерѣ-кюприя. На картата ни тя не е показана, затова вървимъ „на слуки“, както казватъ ловцитѣ. Държимъ се кѣмъ Мезарѣ-гидишкия долъ и, когато стигае водослива му съ Студеното дере, спускаме се вече въ коритото на рѣката, за да не би случайно да отминемъ вълшебния мостъ. Отвесни каменни стени притискатъ отъ дветѣ страни буйния планински потокъ и затрудняватъ движението край него